

Promotie Luc Alofs

Van een onzer verslaggevers
 ORANJESTAD/LEIDEN - Luc Alofs (1960), cultureel antropoloog en werkzaam aan het Instituto Pedagogico Aruba en het Historisch Museum Aruba, is doctor. Hij schreef het proefschrift 'Koloniaal bestuur en lokale politiek op Aruba 1816-1955' ter verkrijging van de graad van doctor aan de Universiteit Leiden.

Dat gebeurde op gezag van de Rector Magnificus prof. P. van der Heijden. Hij verdedigde zijn proefschrift afgelopen week.

Het boek beschrijft het koloniaal bestuur en de lokale poli-

tiek op Aruba tussen 1816 en 1955. Deel één beschrijft de Arubaanse ervaring met koloniaal bestuur vanaf het herstel van het Nederlandse gezag in 1816 tot 1922. Aruba was onderhorig aan het bestuur op Curaçao, waar de gouverneur de spil in het bestuur was. De Koloniale Raad had weinig bevoegdheden en de eilanden buiten Curaçao zaten niet in de Raad. Daar voerden commandeurs, na 1848 gezaghebbers, het bestuur. Lokale colleges als het Vrederecht, de Adviserende Commissie en de Raad van Politie hadden weinig invloed. De invoering van stemrecht in 1869 bracht daar weinig verandering in. Wel drongen gekozen landraden aan op bestuurs hervorming en investeringen ten behoeve van de ontplooi-

ing van Aruba. De grondwetswijzigingen van 1901 en 1922 stelden dat wetgeving moest plaatsvinden in de Rijksdelen en niet in Den Haag. Dat beloofde hervorming, maar die bleef uit.

Deel twee beschrijft de opkomst en de ondergang van de Separacion-beweging. In 1924 vestigde de olie-industrie zich op Aruba. Er kwam een einde aan de vanzelfsprekendheid van de onderhorigheid. In 1946 formuleerden de Verenigde Naties het zelfbeschikkingsrecht: volkeren hebben recht op zelfbeschikking in de vorm van onafhankelijkheid, associatie met een ander land en integratie in een ander land. Arubanen streefden naar afscheiding van de kolonie en een directe band met Nederland, ofwel: Separacion! In 1948 stel-

de de commissie Aruba-Curaçao een federatie tussen de eilanden voor; de separatisten trokken aan het kortste eind. In 1954 kwam het Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden tot stand en een jaar later de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen. De separacion-beweging kwam ten einde, maar de separacion-wens keerde terug.

In de epiloog komen de ontwikkelingen sinds 1955 aan bod. Op 1 januari 1986 verwierf Aruba haar het in 1947 om vroeg: een afzonderlijke positie in het Koninkrijk: Separacion ofwel Status Aparte. In 2010 vielen ook de resterende Antillen uit elkaar. Het koninkrijk is kwetsbaar wegens schaalverschillen en gevoelig voor beeldvorming over en weer, terwijl een konink-

Bloemen en Arubaanse gelukwensen voor Luc Alofs na zijn promotie aan de Universiteit Leiden. FOTO NICO VAN DER VEN

rijksgedachte ontbreekt. Dit boek eindigt daarom met een verkenning van de mogelijkheden van gemeenschappelijke identificatie in alle landen en eilanden van het koninkrijk.

Koninklijk begin van kinderboekenfestival

De kinderboekenweek 2011 is op Aruba vorige week oranje begonnen. In Cas di Cultura kon je een speld horen vallen. Het Arubaanse volk stond massaal aan de overkant waar koningin Beatrix, prins Willem Alexander en prinses Máxima vorstelijk werden onthaald. Hare Majesteit opende op haar bekende charmante wijze het Linear Park.

Tekst en fotografie: Christel Cosijn en Richelle van den Dungen Gronovius

Alle boekhandels waren vertegenwoordigd in Cas di Cultura, maar er was nauwelijks een kind te bekennen. Natuurlijk gingen de kinderen liever naar de levende leden van het Oranjehuis kijken dan naar vorsten van papier.

Natuurlijk kijken ze op tegen een echte koningin, een prins en prinses. Om zo heel dichtbij een levensechte koningin te komen, moet je best dapper zijn. En over 'dapper zijn' gaat deze kinderboekenweek: Superhelden. Het lijkt een kinderthe-

ma, maar als volwassene moet je ook vaak dapper zijn. In het groot en in het klein. Een gelegenheid bij uitstek om ook eens te kijken of papa en mama inderdaad wel zo dapper zijn als het lijkt. Aruba heeft het thema vrij vertaald: 'Mi buki, mi heroe: cu mi buki den mi man, mi ta e heroe di mañan', ofwel, 'Mijn boek, mijn held, met mijn boek in de hand ben ik de held van morgen.' Op 29 oktober had boekhandel De Wit Van Dorp een middagvullend programma. Tussen twaalf en vijf uur vertelden 10 kinderboekenschrijvers over hun laatste werk. Ondanks de geringe opkomst van het publiek is Nico Luydens niet ontevreden. Na ruim 10 jaar ziet hij dat er een kentering komt in het leesgedrag. Jonge ouders zijn zich steeds bewuster van het belang van lezen. Het samen lezen brengt ook de sfeer van saamhorigheid met zich mee. Een intiem rustpunt op de dag, waarop ouder en kind ontspannen tegen elkaar aan hangen. Lezen vergroot de woordenschat en daarmee de fantasie en expressiemogelijkheden. De lezer wordt creatiever. Iedereen kan voorlezen, maar verhalen vertellen is een kunst apart. Dat heeft te maken met timing, het spelen met het stemvolume, de intonatie, het oogcontact en de ondersteunende gebaren.

Mila Dorothea uit Curaçao (1956) is een geboren verhalenverteller. Zowel de kinderen als de volwassenen hangen aan

Een jonge fan leest voor uit werk van Mila Dorothea.

haar lippen. Desiree Correa en Sheila Werleman gaven eveneens acte de présence. Correa las uit het speciaal voor de kinderboekenweek geschreven *Pepe Picuda y Didi Djindja*. Ondertussen tekende Werleman de verhaalfiguren op een groot bord en werd al snel meegeholpen door enkele kinderen. Zij heeft alle illustraties verzorgd voor dit kinderboekenfestivalboekje. Dankzij Correa's levendigheid gingen de kinderen volledig op in het verhaal.

Mariska Hamerstein, speciaal voor de kinderboekenweek overgevoegen uit Nederland, vertelde over de slaaf Tula, de hoofdpersonage uit *Tula su lucha pa libertat/Tula's vrijheidsstrijd* uit de serie Historische Helden. Ze legde veel begrippen uit, zoals slaaf, held en kolonie, maar tevergeefs, want de kinderen snapten niet zo goed waar het verhaal nu werkelijk om ging. Het verhaal over de held Tula is ook meer geschikt voor kinderen vanaf 12 jaar.

Nico Luydens van boekhandel De Wit Van Dorp leidde als gastheer telkens de schrijfster in, of, zoals in geval van Hamerstein die geen Papiaments spreekt, hielp hij de auteur door

Nico Luydens van boekhandel De Wit Van Dorp en schrijfster Mariska Hamerstein.

haar woorden te vertalen. De kinderboekenweek richt zich op kleuters en kinderen van de basisschool. Het oudste kind uit het publiek was acht of negen jaar. Aruba heeft geen leescultuur, maar als we Luydens mogen geloven komt daar langzamerhand verandering in. Volgens hem grijpen Arubanen de laatste jaren steeds vaker naar een boek. De boekenweek duurt nog tot en met 4 november. Schrijvers van de ABC-eilanden, Sint Maarten en Nederland lezen op diverse plaatsen voor uit eigen werk.

Kinderen tekenen verhaalfiguren terwijl Sheila Werleman aanwezig is.

Desiree Correa omringd door jonge fans.